

Iranian Independent Islamic Human Rights Commission

کمیسیون حقوق بشر اسلامی ایران
لجنة حقوق الانسان الاسلاميه في ايران

قطعه نامه مجمع عمومی سازمان ملل در حوزه حق بر انرژی

« تضمین دسترسی همگان به انرژی مقرون به صرفه، قابل اطمینان، پایدار و نوین »

مصوب ۱۹ دسامبر ۲۰۲۴

امور پژوهشی، آموزشی و ترویجی کمیسیون حقوق بشر اسلامی ایران

بهار ۱۴۰۴

اشاره:

در جهان کنونی، موضوع انرژی و مباحث مرتبط با آن با گذشته های تاریخ بشری تفاوت جدی پیدا کرده است . اگر چند طی دهه های قبل در نیمه دوم قرن بیستم بیشتر بحثهای پیرامون انرژی به تعیین سرنوشت ملتها و جنبش های استقلال طلبانه علیه استعمارگران مربوط می شد و روندهای ملی شدن انرژی و امکان بهره برداری مردم هر سرزمین از منابع طبیعی خود اعم از نفت، گاز و دیگر سرمایه های طبیعی، بحث روز بود، امروزه انرژی به حوزه های مختلف توسعه انسانی و حقوق بشر مربوط می شود. نوع انرژی و اینکه به محیط زیست صدمه وارد نسازد و پاک و ایمن باشد، از اهمیت برجسته ای برخوردار شده است. همین تحولات، موجب گردیده که در همه کشورها شاهد تلاشهای مختلف برای بهره مندی از انرژی های تجدید پذیر و پاک باشیم و رعایت عدالت اقلیمی و انصاف، بحثهای نظری و عملی زیادی را حول انرژی شکل دهد.

در ادبیات تخصصی حقوق بشر، فارغ از اینکه انرژی به حق های مختلف نسل اول چون حق تعیین سرنوشت و منع مداخله خارجی و مشارکت مردم در اداره امور جامعه مربوط میشود و هم چنین در زمره حق های نسل دوم حقوق بشر نیز ذیل عناوینی چون حق بهره مندی از استاندارد مناسب زندگی و حق به سلامت به طور جدی محل بحث قرار می گیرد، لیکن در میان حق های شناخته شده نسل سوم حقوق بشر نیز برجستگی دارد، چنانچه چندین سال است که عنوان « حق بر انرژی» به مثابه یکی از حق های نسل سوم مطرح می باشد یا وقتی که از حق بر توسعه یا حق بر صلح یا از حقوق بین نسلی یا حق بر محیط زیست سخن به میان می آید قطعاً مباحث انرژی و چگونگی بهره برداری از منابع مختلف انرژی و چالشهای ذیربط و الزامات مورد نیاز برای اقدام مناسب نیز مطرح و مورد تامل قرار می گیرند.

یکی از برجسته ترین مراکز جهانی محور بسیاری از بحثهای نظری و عملی مربوط به انرژی با لحاظ موازین حقوق بشر و توسعه، سازمان ملل است. هر ساله در میان نهادهای سازوکارهای مختلف تابعه سازمان ملل، اسناد و گزارشات متعددی ارائه میشوند که به جهاتی از مباحث انرژی مربوط هستند. یکی از ارکان مزبور، مجمع عمومی ملل متحد است که پائیز هر سال با حضور نمایندگان همه کشورهای جهان نشست های ادواری سالانه خود را برگزار می کند. در آخرین نشست مجمع عمومی در پائیز ۱۴۰۳ / ۲۰۲۴ میلادی در همین ارتباط اسناد و گزارشات مختلف عرضه شد . بررسی همه اسناد و گزارشات مزبور، نیازمند مطالعات گسترده ای است، در عین حال این امکان فراهم است که به صورت گزینشی بعضی از اسناد مورد بررسی و تامل قرار گیرند . امور پژوهشی کمیسیون حقوق بشر اسلامی ایران با پیگیری روش اخیر، بعضی از اسناد و گزارشات را محور توجه قرار داد تا در درجه اول به فارسی برگردان شود و بدین وسیله امکان ادراک مباحث جاری در سازمان ملل بهتر فراهم ، سپس تحلیل و تفسیرهای مختلف ارائه شوند . متن حاضر توسط آقای سالار درویشی دانش پژوه دکترای حقوق

نفت و گاز و از جمله همیاران افتخاری کمیسیون به فارسی برگردان و در امور پژوهشی کمیسیون مورد بازبینی و ویرایش نهایی قرار گرفت.

قطعنامه حاضر چنانچه از نامش روشن است به انرژی با قیود پاک ، ایمن ، پایدار و قابل دسترس و اطمینان برای همه می نگرد. این قطعنامه مخاطبان را با مطالب در خور توجهی آشنا می سازد از جمله اینکه بدانند در سابقه پرداختن به موضوع در مجمع عمومی ملل متحد، چه اسناد و رویدادهایی باید مورد توجه قرار گیرند ؟ برای رعایت حقوق مطرح در این زمینه، چه تعهداتی متوجه دولتها و سایر بازیگران می باشد؟ چشم اندازهای آتی پرداختن به انرژی پاک و ایمن و پایدار و قابل دسترس و مقرون به صرفه برای مردم از منظر حقوق انسانی و توسعه پایدار چگونه قابل طرح است؟ چالشهای مهم این حوزه چه مواردی هستند و از عموم مردم چه انتظاراتی برای اقدام می رود؟ البته متن سند چون توسط دیپلمات های کشورها تدوین شده بعضا مطالب تکراری و ادبیات خاص خود را نیز داراست که اهل فن قطعا در ارزیابی قطعنامه بدان توجه خواهند نمود. ضمنا قطعنامه با اجماع دولتها و بدون رای گیری به تصویب رسیده است.

نکته آخر اینکه ، کشور ما علیرغم آنکه از منابع مهم انرژی برخوردار است و انرژی نیز نقش موثری در روند توسعه کشور ایفا می کند، متاسفانه در اثر عوامل مختلف هم اینک با چالشهای متنوعی در حوزه انرژی و ناترازی های مختلف مواجه می باشد. در قبال این وضعیت، نه تنها دولت و حاکمیت، بلکه عموم مردم مسئولیت دارند تا به وظائف قانونی و اخلاقی و انسانی خود برای بهبود وضعیت و رفع تگرانی ها عمل کنند.

امید است اطلاع رسانی حاضر، زمینه ای برای تاملات نظری و اقدامات عملی جدی تر در حوزه حق بر انرژی فراهم آورد و موجب شود که همه نسبت به رعایت تعهدات انسانی و اخلاقی خود در این زمینه جدی تر عمل کنیم.

امور پژوهشی، آموزشی و ترویجی کمیسیون حقوق بشر اسلامی ایران

بهار ۱۴۰۴

تصویب شده توسط مجمع عمومی

در تاریخ ۱۹ دسامبر ۲۰۲۴

[بر اساس گزارش کمیته دوم (A/۷۹/۴۳۷/Add.۹، بند ۶)]

شماره قطعنامه: ۷۹/۲۱۱

تضمین دسترسی همگان به انرژی مقرون به صرفه، قابل اطمینان، پایدار و نوین

مجمع عمومی،

با یادآوری قطعنامه‌های ۵۳/۷ مورخ ۱۶ اکتبر ۱۹۹۸، ۵۴/۲۱۵ مورخ ۲۲ دسامبر ۱۹۹۹، ۵۵/۲۰۵ مورخ ۲۰ دسامبر ۲۰۰۰، ۵۶/۲۰۰ مورخ ۲۱ دسامبر ۲۰۰۱، ۵۸/۲۱۰ مورخ ۲۳ دسامبر ۲۰۰۳، ۶۰/۱۹۹ مورخ ۲۲ دسامبر ۲۰۰۵، ۶۲/۱۹۷ مورخ ۱۹ دسامبر ۲۰۰۷، ۶۴/۲۰۶ مورخ ۲۱ دسامبر ۲۰۰۹، ۶۶/۲۰۶ مورخ ۲۲ دسامبر ۲۰۱۱، ۶۹/۲۲۵ مورخ ۱۹ دسامبر ۲۰۱۴، ۷۰/۲۰۱ مورخ ۲۲ دسامبر ۲۰۱۵، ۷۱/۲۳۳ مورخ ۲۱ دسامبر ۲۰۱۶، ۷۲/۲۲۴ مورخ ۲۰ دسامبر ۲۰۱۷، ۷۳/۲۳۶ مورخ ۲۰ دسامبر ۲۰۱۸، ۷۴/۲۲۵ مورخ ۱۹ دسامبر ۲۰۱۹، ۷۵/۲۲۱ مورخ ۲۱ دسامبر ۲۰۲۰، ۷۶/۲۱۰ مورخ ۱۷ دسامبر ۲۰۲۱، ۷۷/۱۷۰ مورخ ۱۴ دسامبر ۲۰۲۲ و ۷۸/۱۵۷ مورخ ۱۹ دسامبر ۲۰۲۳،

و همچنین قطعنامه‌های ۶۵/۱۵۱ مورخ ۲۰ دسامبر ۲۰۱۰ و ۶۷/۲۱۵ مورخ ۲۱ دسامبر ۲۰۱۲ در مورد سال بین‌المللی انرژی پایدار برای همه که در آن‌ها تصمیم گرفته شد دهه ۲۰۲۴-۲۰۱۴ را به عنوان دهه ملل متحد برای انرژی پایدار برای همه اعلام نمایند،

و با تاکید مجدد بر قطعنامه ۷۰/۱ مورخ ۲۵ سپتامبر ۲۰۱۵ تحت عنوان "دگرگون ساختن جهان ما: دستورکار ۲۰۳۰ برای توسعه پایدار"، که در آن مجموعه‌ای جامع، گسترده و مردم‌محور از اهداف و غایات جهانی و تحول‌آفرین توسعه پایدار را تصویب نمود، و تعهد خود به کار خستگی‌ناپذیر برای اجرای کامل این دستورکار تا سال ۲۰۳۰ [را اعلام نمود] و این امر که ریشه‌کنی فقر در تمامی اشکال و ابعاد آن، از جمله فقر شدید بزرگترین چالش جهانی است و شرطی ضروری برای توسعه پایدار می باشد را مورد شناسایی قرار داد و تعهد خود به

تحقق توسعه پایدار در هر سه ساحت اقتصادی، اجتماعی و زیست‌محیطی آن به شیوه‌ای متوازن و یکپارچه و همچنین ساختن بر پایه دستاوردهای اهداف توسعه هزاره و تلاش برای رسیدگی به امور باقی‌مانده از آن‌ها [را اعلام نمود]

و با تأکید مجدد بر قطعنامه ۶۹/۳۱۳ مورخ ۲۷ ژوئیه ۲۰۱۵ در مورد برنامه اقدام آدیس آبابا مربوط به سومین کنفرانس بین‌المللی تأمین مالی برای توسعه که بخش جدایی‌ناپذیر از دستورکار ۲۰۳۰ برای توسعه پایدار محسوب و از آن حمایت کرده و مکمل آن است، به زمینه‌سازی اهداف اجرایی آن از طریق سیاست‌ها و اقدامات عینی کمک می‌نماید و تعهد سیاسی قوی برای مقابله با چالش تأمین مالی و ایجاد محیط مساعد در تمام سطوح برای توسعه پایدار را در چارچوب مشارکت و همبستگی جهانی مورد تأکید مجدد قرار می‌دهد،

همچنین با تأکید مجدد بر موافقتنامه پاریس و لزوم اجرای سریع آن و با تشویق تمامی طرف‌های این موافقتنامه به اجرای کامل آن و دعوت از طرف‌های کنوانسیون چارچوب سازمان ملل متحد در مورد تغییرات آب‌وهوایی که هنوز اسناد تصویب، پذیرش، تایید یا الحاق خود را تسلیم نکرده‌اند [با این درخواست] که در اسرع وقت نسبت به تصویب مبادرت نمایند،

و با تأکید بر هم‌افزایی بین دستورکار ۲۰۳۰ برای توسعه پایدار و موافقتنامه پاریس،

و با یادآوری اعلامیه وزیران در مجمع سیاسی سطح عالی پیرامون توسعه پایدار در سال ۲۰۲۲، که نقشه راه پیشنهادی دبیرکل برای تسریع اقدامات مرتبط با هدف هفتم توسعه پایدار را مدنظر قرار داد و بر ضرورت تداوم مشارکت در اجرای این هدف تأکید نمود،

و با استقبال از برگزاری اجلاس سران مربوط به آینده در تاریخ ۲۳-۲۲ سپتامبر ۲۰۲۴ در مقر سازمان ملل متحد در نیویورک که در آن قطعنامه ۷۹/۱ تحت عنوان "پیمان آینده" و پیوست‌های آن به تصویب رسید،

و با یادآوری قطعنامه ۷۷/۳۲۷ مورخ ۲۵ اوت ۲۰۲۳، که در آن ۲۶ ژانویه به عنوان روز جهانی انرژی پاک نامگذاری شد،

و با ابراز نگرانی از اینکه با روند فعلی، هیچ یک از اهداف جهانی انرژی در چارچوب اهداف توسعه پایدار تا سال ۲۰۳۰ محقق نخواهد شد،

و با تأکید مجدد بر اعلامیه هزاره ملل متحد، اعلامیه ریو در مورد محیط زیست و توسعه و دستور کار ۲۱ و اصول مندرج در آنها، و یادآوری توصیه‌ها و نتیجه‌گیری‌های موجود در برنامه اجرایی اجلاس جهانی توسعه پایدار (برنامه اجرایی ژوهانسبورگ) و اسناد پایانی کنفرانس ملل متحد در مورد توسعه پایدار تحت عنوان "آینده‌ای که ما می‌خواهیم"، همچنین کنفرانس چهارم بین‌المللی کشورهای جزیره‌ای کوچک در حال توسعه

تحت عنوان "دستور کار آنتیگوا و باربودا برای کشورهای جزیره‌ای کوچک در حال توسعه: اعلامیه ای نوین برای شکوفایی مقاوم"، و کنفرانس پنجم ملل متحد در مورد کشورهای کمتر توسعه‌یافته تحت عنوان "برنامه اقدام دوحه برای کشورهای کمتر توسعه‌یافته" برای دهه ۲۰۳۱-۲۰۲۲، و نیز دستور کار جدید شهری که در کنفرانس ملل متحد در مورد مسکن و توسعه پایدار شهری (هیتات ۳) در کیوتو از ۱۷ تا ۲۰ اکتبر ۲۰۱۶ به تصویب رسید، که از جمله بر

اهمیت انرژی برای شهرها و انتظار تصویب برنامه عمل جدید برای کشورهای در حال توسعه محصور در خشکی برای دهه ۲۰۲۴-۲۰۳۴ تأکید می کند،

و با اذعان به اینکه تمامی برنامه های عمل جدید برای کشورهای کمتر توسعه یافته، کشورهای در حال توسعه محصور در خشکی و کشورهای جزیره ای کوچک در حال توسعه بر اهمیت دسترسی همگان به انرژی مقرون به صرفه، قابل اطمینان، پایدار و نوین تأکید دارند،

و با تأکید مجدد بر اینکه هر کشوری مسئولیت اولیه توسعه خود را بر عهده دارد و نقش سیاست های ملی و راهبردهای توسعه در دستیابی به توسعه پایدار را نمی توان بیش از حد مورد تأکید قرار داد و ضرورت ایجاد محیطی مساعد در تمامی سطوح و بخشها برای تحقق توسعه پایدار را باید درک و مورد شناسایی قرار داد،

و با تأکید مجدد بر حقوق حاکمیتی کشورها بر منابع انرژی خود و حق تعیین سیاست‌های مناسب برای تولید و مصرف انرژی، و با تصدیق این که دستورکار ۲۰۳۰ باید به نفع همه و برای نسل امروز و نسل‌های آینده به اجرا درآید،

و با تأکید بر این که دسترسی جهانی به انرژی مقرون به صرفه، قابل اطمینان، پایدار و نوین بخش جدایی‌ناپذیری از [تلاشهای مربوط به] ریشه‌کنی فقر و تحقق دستورکار ۲۰۳۰ است، و همچنین با توجه به این که افزایش استفاده و ترویج فناوری‌های پاک و انرژی‌های تجدیدپذیر، از جمله در سیستم‌های مستقل از شبکه و غیرمتمرکز، و بهبود بهره‌وری انرژی می‌تواند سهم قابل توجهی در این زمینه داشته باشد،

و با تأکید مجدد بر تعهد به هدف هفتم توسعه پایدار و درخواست از کشورهای عضو برای اتخاذ اقدامات فوری جهت تضمین دسترسی جهانی به انرژی مقرون به صرفه، قابل اطمینان، پایدار و نوین، مطابق با تعهد دستورکار ۲۰۳۰ مبنی بر این که "هیچ کس نباید جا بماند"،

و با ابراز نگرانی عمیق از این که اگرچه در برخی مناطق جهان پیشرفت‌هایی در جهت تحقق هدف ۷ حاصل شده است، تلاش‌های انجام‌شده هنوز بسیار کمتر از مقیاس مورد نیاز برای دستیابی به این هدف تا سال ۲۰۳۰ می‌باشد، و همچنین با ابراز نگرانی عمیق از این که ۲٫۱ میلیارد نفر در کشورهای در حال توسعه، به ویژه در

مناطق روستایی، برای پخت‌وپز و گرمایش به زیست‌توده سنتی، زغال‌سنگ و نفت سفید وابسته هستند که تأثیرات نامتناسبی بر سلامت و میزان کار زنان، کودکان و افراد در موقعیت‌های آسیب‌پذیر دارد و سالانه منجر به حدود ۴ میلیون مرگ زودرس می‌شود، و با توجه به این که اگرچه جمعیت جهانی بدون دسترسی به برق به کمتر از ۱ میلیارد نفر کاهش یافته است، نزدیک به ۶۸۵ میلیون نفر هنوز فاقد دسترسی به برق هستند، و با عنایت به این که قابلیت اطمینان و مقرون‌به‌صرفه بودن انرژی در بسیاری از کشورها همچنان یک چالش محسوب می‌شود، حتی با افزایش تعداد اتصالات خانگی و توجه به این که آفریقا بیش از نیمی از آمار مربوط به محرومیت از دسترسی به انرژی را به خود اختصاص داده است، و با تأکید بر این که حتی در مواردی که خدمات انرژی در دسترس است، میلیون‌ها نفر از افراد فقیر قادر به پرداخت هزینه آن نیستند،

و با ابراز نگرانی از اینکه [مقوله] انرژی کمتر از یک درصد از کل هزینه‌های سازمان ملل متحد برای اهداف توسعه پایدار را تشکیل می‌دهد، علیرغم اهمیت حیاتی آن در دستیابی به سایر اهداف،

و با ابراز نگرانی عمیق از تأثیرات منفی شدید همه‌گیری بیماری کووید-۱۹ بر سلامت، ایمنی و رفاه انسان‌ها، همچنین اختلالات جدی در جوامع و اقتصادها و پیامدهای ویرانگر بر زندگی و معیشت، به طوری که فقیرترین و آسیب‌پذیرترین گروه‌ها بیشترین آسیب را متحمل شده‌اند، و با تأکید مجدد بر عزم [لازم] برای بازگشت به مسیر تحقق اهداف توسعه پایدار از طریق طراحی و اجرای راهبردهای بازایی پایدار و فراگیر، به منظور تسریع پیشرفت به سوی اجرای کامل دستورکار ۲۰۳۰ برای توسعه پایدار و کمک به کاهش خطر و افزایش تاب‌آوری در برابر شوک‌ها، بحران‌ها و همه‌گیری‌های آینده، از جمله از طریق تقویت سیستم‌های بهداشتی و دستیابی به پوشش همگانی سلامت، و با تصدیق اینکه دسترسی عادلانه و به موقع همه افراد به واکسن‌ها، داروها و ابزارهای تشخیصی ایمن، باکیفیت، مؤثر و مقرون‌به‌صرفه کووید-۱۹ بخش اساسی از پاسخ جهانی مبتنی بر وحدت، همبستگی، همکاری چندجانبه نوین و اصل «عدم عقب ماندن هیچ‌کس» می‌باشد.

و با تأکید بر مزایای مهم اجتماعی-اقتصادی انرژی مقرون‌به‌صرفه، قابل اطمینان، پایدار و نوین برای همه و نیاز به تغییر درک انرژی از یک واحد فنی به یک نیاز اساسی برای خدمات اجتماعی پایه، از جمله بهداشت و درمان، توسعه اقتصادی و ریشه‌کنی فقر،

و با تصدیق این که خدمات انرژی مقرون‌به‌صرفه، قابل اطمینان، پایدار و نوین برای پاسخ مؤثر و دستیابی به بازایی پایدار، فراگیر و تاب‌آور از همه‌گیری کووید-۱۹ و بحران‌های اجتماعی-اقتصادی ضروری است، از جمله برای تأمین برق مراکز بهداشتی و آموزشی، تأمین آب آشامیدنی سالم و آب برای بهداشت، از جمله شستشوی دست، و همچنین آب برای کشاورزی و تولید مواد غذایی، حمایت از سیستم‌های غذایی پایدار و ارائه خدمات ارتباطی و دیجیتال برای اتصال افراد، اشتراک اطلاعات و تسهیل آموزش،

و با تصدیق بیشتر این که تضمین دسترسی جهانی به انرژی مقرون به صرفه، قابل اطمینان، پایدار و نوین برای همه به تحقق دستورکار ۲۰۳۰ و اجرای سایر چارچوب‌های توافق شده بین‌الدولی در زمینه‌های اقتصادی، اجتماعی و محیط زیستی کمک می‌کند و دستیابی به هدف هفتم توسعه پایدار تا پایان این دهه نیازمند افزایش فوری و قابل توجه سرمایه‌گذاری و تأمین مالی در انرژی مقرون به صرفه، قابل اطمینان، پایدار و نوین و بهره‌وری انرژی است، و با توجه به این که بحران بی‌سابقه ناشی از همه‌گیری کووید-۱۹ تأثیرات جدی بر پیشرفت در جهت تحقق تعهد برای تضمین دسترسی به انرژی مقرون به صرفه، قابل اطمینان، پایدار و نوین برای همه تا سال ۲۰۳۰ خواهد داشت و اختلالات اقتصادی مرتبط با بحران کووید-۱۹ دستیابی به هدف ۷ را برای کشورهای در حال توسعه دشوارتر کرده است، و با توجه به اعلامیه دولت‌هایی که هدف دستیابی به انتشار خالص صفر [گازهای گلخانه‌ای] را دنبال می‌کنند و با در نظر گرفتن یافته‌های گزارش دبیرکل برای قرار دادن جهان در مسیر دستیابی به این هدف.

و با استقبال از برگزاری کنفرانس ملل متحد برای بررسی میان‌مدت جامع اجرای اهداف دهه ی بین‌المللی اقدام "آب برای توسعه پایدار" (۲۰۱۸-۲۰۲۸) در نیویورک از ۲۲ تا ۲۴ مارس ۲۰۲۳، که به عنوان کنفرانس آب ملل متحد ۲۰۲۳ شناخته می‌شود، و با انتظار برای برگزاری کنفرانس آب ملل متحد ۲۰۲۶ که به میزبانی مشترک سنگال و امارات متحده عربی برگزار خواهد شد،

و با تأکید بر اهمیت توانمندسازی کشورهای در حال توسعه برای دستیابی به دسترسی جهانی از طریق گسترش سریع انرژی مقرون به صرفه، قابل اطمینان، پایدار و نوین در سطح جهانی،

همچنین با اشاره به تلاش‌های قابل توجه کشورهای در حال توسعه که منجر به افزایش نرخ برق رسانی جهانی به ۹۱ درصد در سال ۲۰۲۲ شده است، و با تأکید بر نیاز به کاهش بیشتر شکاف برق رسانی در بسیاری از جمعیت‌های صعب‌الوصول، به ویژه در آفریقای جنوب صحرا،

و با ابراز نگرانی عمیق از افزایش تعداد افراد بدون دسترسی به برق برای اولین بار در بیش از یک دهه، با تخمین ۶۸۵ میلیون نفر در سال ۲۰۲۲ که فاقد دسترسی به برق بودند، و با تأکید مجدد بر تعهد خود برای دستیابی به دسترسی جهانی به انرژی مقرون به صرفه، قابل اطمینان، پایدار و نوین برای همه،

و با تصدیق اینکه هر کشوری مسئولیت اصلی توسعه اقتصادی و اجتماعی خود را بر عهده دارد و این امر شامل بسیج منابع مالی، همچنین ایجاد ظرفیت و انتقال فناوری‌های سازگار با محیط زیست به کشورهای در حال توسعه بر اساس شرایط مورد توافق دو جانبه، از جمله شرایط امتیازی و ترجیحی می‌شود،

و با ابراز نگرانی از اینکه کمبود دسترسی به انرژی همچنان چالشی برای کشورهای در حال توسعه باقی مانده است و توسعه پایدار، مقاوم و فراگیر بدون تضمین دسترسی همگان به انرژی مقرون به صرفه، قابل اطمینان، پایدار و نوین محقق نخواهد شد، که این امر مستلزم استفاده از تمام راهکارها و رویکردهای فناورانه موجود است،

و با استقبال از افزایش سهم انرژی‌های تجدیدپذیر در مصرف نهایی انرژی طی دهه گذشته و کاهش چشمگیر هزینه انرژی‌های تجدیدپذیر، سهم خالص مثبت این بخش در ایجاد اشتغال و گسترش سریع ظرفیت افزوده انرژی‌های تجدیدپذیر که اکنون از سایر منابع در بخش برق پیشی گرفته است، و با یادآوری اینکه هزینه ترازشده انرژی خورشیدی، بادی و آبی در بسیاری از مناطق جهان کاملاً رقابتی بوده یا از منابع انرژی سنتی کمتر است،

و با تأکید بر اینکه علیرغم رشد کلی سرمایه‌گذاری‌ها در انرژی‌های پاک و تجدیدپذیر، این رشد نامتوازن بوده و بخش عمده آن در کشورهای توسعه‌یافته متمرکز شده است، و با تصدیق اینکه کشورهای در حال توسعه نیازمند حمایت برای پیشبرد سرمایه‌گذاری‌های لازم در زیرساخت‌ها، از جمله انرژی‌های تجدیدپذیر، فناوری‌های پاک و سایر سرمایه‌گذاری‌های بلندمدت ضروری در چارچوب اهداف توسعه پایدار هستند.

و با تقدیر از اقدامات آژانس بین‌المللی انرژی تجدیدپذیر که در تسهیل پذیرش گسترده‌تر و استفاده پایدار از تمام اشکال انرژی تجدیدپذیر نقش دارد،

و با یادآوری نقش و فعالیت‌های آژانس بین‌المللی انرژی اتمی و تشویق این آژانس به ادامه حمایت از اعضا در ریشه‌کنی فقر انرژی و دستیابی به امنیت انرژی از طریق توسعه، استقرار و گسترش فناوری‌های انرژی اتمی برای مقاصد صلح‌آمیز،

همچنین با اشاره به موارد فعالیت شراکت‌های با ذینفعان متعدد از جمله ابتکار "انرژی پایدار برای همه" که به پیشرفت قابل توجه در ترویج انرژی تجدیدپذیر و بهره‌وری انرژی انجامیده است، ابتکارات دستورکار اقدام آب‌وهوایی جهانی، پروژه فانوس‌های دریایی کشورهای جزیره‌ای کوچک در حال توسعه، برنامه SIDS DOCK، مرکز بهره‌وری انرژی و سایر اقداماتی که می‌توانند به تحقق هدف تضمین دسترسی همگان به انرژی مقرون به صرفه، قابل اطمینان، پایدار و نوین کمک کنند،

و با قدردانی از اینکه تحول سیستم‌های انرژی جهان با پیشرفت‌های فناوری، کاهش سریع هزینه انرژی‌های پاک و تجدیدپذیر، استقرار راهکارهای غیرمتمرکز کم‌هزینه، حمایت‌های سیاستی، مدل‌های تجاری جدید و اشتراک

بهترین تجربیات شتاب گرفته است و با یادآوری اقدامات مستمر آژانس بین‌المللی انرژی تجدیدپذیر و اتحادیه بین‌المللی خورشیدی،

و با تأکید بر ضرورت اتخاذ رویکردی منسجم و یکپارچه به مسائل انرژی و ترویج هماهنگی در دستورکار جهانی انرژی با تمرکز بر ریشه‌کنی فقر و دستیابی به اهداف توسعه پایدار،

و با تکرار تعهد "عدم عقب ماندن هیچ‌کس"، تأکید مجدد بر این شناخت که کرامت انسانی امری بنیادین است و با آرزوی تحقق اهداف و غایات [توسعه پایدار] برای تمامی ملل و اقشار جامعه، و با تجدید عهد برای تلاش در جهت رسیدگی ابتدایی به محروم‌ترین افراد،

و با توجه به اینکه گذار به سمت انرژی مقرون‌به‌صرفه، قابل اطمینان، پایدار و نوین برای همه باید عادلانه، فراگیر، منصفانه و ایمن باشد و با شرایط ملی سازگار باشد تا دسترسی جهانی تا سال ۲۰۳۰ محقق شود، ضمن اینکه نیاز به افزایش سهم انرژی‌های تجدیدپذیر و پاک، از جمله به عنوان منبع پخت‌وپز در مناطق شهری، برای کاهش قابل توجه اثرات منفی بر سلامت و کمک به کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای و دستیابی به اهداف موافقتنامه پاریس به رسمیت شناخته می‌شود،

۱. به گزارش دبیرکل توجه می‌نماید:

۲. همچنین به نقش و فعالیت‌های آژانس بین‌المللی انرژی تجدیدپذیر توجه نموده، این آژانس را که به عنوان ناظر مجمع عمومی مطابق با قطعنامه ۶۶/۱۱۰ مورخ ۹ دسامبر ۲۰۱۱ فعالیت می‌کند، تشویق می‌نماید تا به حمایت از اعضای خود در دستیابی به اهداف انرژی تجدیدپذیرشان ادامه دهد، و همچنین به مشارکت‌های اتحادیه بین‌المللی خورشیدی، از جمله در جایگاه ناظر مجمع عمومی مطابق با قطعنامه ۷۶/۱۲۳ مورخ ۹ دسامبر ۲۰۲۱، اشاره نموده و فعالیت آن را برای مقابله جمعی با چالش‌های مشترک کلیدی در زمینه گسترش انرژی خورشیدی تشویق می‌نماید، و به مشارکت سایر سازمان‌ها و مجامع بین‌المللی و منطقه‌ای در دستورکار جهانی انرژی اشاره می‌کند؛

۳. از اعلامیه سیاسی تصویب شده توسط مجمع سیاسی سطح عالی رتبه در مورد توسعه پایدار که تحت حمایت مجمع عمومی [ملل متحد] (اجلاس اهداف توسعه پایدار) در نیویورک در ۱۸ و ۱۹ سپتامبر ۲۰۲۳ برگزار شد، استقبال می‌نماید و اقدام به موقع برای تضمین اجرای کامل آن را خواستار می‌شود؛

۴. با نگرانی به کاهش مستمر جریان‌های مالی بین‌المللی به [سوی] کشورهای در حال توسعه در حمایت از گذارهای انرژی پاک، پایدار، مقرون‌به‌صرفه، قابل اطمینان، عادلانه و فراگیر اشاره می‌کند، و تحقق هدف هفتم توسعه پایدار را نیازمند افزایش فوری و قابل توجه سرمایه‌گذاری و تأمین مالی انرژی، از جمله سرمایه‌گذاری در

فناوری‌های پاک و زیرساخت‌های باکیفیت می‌داند، و در این راستا از کشورها، مؤسسات مالی عمومی و خصوصی و سایر ذینفعان می‌خواهد تا ارائه [منابع] مالی به کشورهای در حال توسعه را افزایش دهند

۵. به شدت دولتها و سایر ذینفعان مرتبط را تشویق می‌نماید به اتخاذ اقداماتی برای دستیابی به دسترسی جهانی به انرژی مقرون به صرفه، قابل اطمینان، پایدار و نوین، افزایش سهم جهانی انرژی‌های تجدیدپذیر، بهبود شمول کشورهای در حال توسعه در همکاری‌های بخش انرژی (در صورت مرتبط بودن)، و بهبود نرخ بهره‌وری انرژی برای ایجاد یک سیستم انرژی پاک، کم‌انتشار، کم‌کربن، تاب‌آور به تغییرات آب‌وهوایی، ایمن، کارآمد، نوین، مقرون به صرفه، قابل اطمینان و پایدار، با در نظر گرفتن تنوع شرایط ملی، اولویت‌ها، سیاست‌ها، نیازها و چالش‌های خاص و ظرفیت‌های کشورهای در حال توسعه، از جمله ترکیب انرژی و سیستم‌های انرژی آنها

۶. خواستار تضمین دسترسی به انرژی مقرون به صرفه، قابل اطمینان، پایدار و نوین برای همه است، زیرا این خدمات بخشی جدایی‌ناپذیر از اقدامات ریشه‌کنی فقر، کرامت انسانی، کیفیت زندگی، فرصت‌های اقتصادی، مبارزه با نابرابری، ارتقای سلامت و پیشگیری از بیماری‌ها و مرگ‌ومیر، دسترسی به آموزش، آب آشامیدنی سالم و بهداشت، امنیت غذایی و تغذیه، کاهش خطر بلایا و افزایش تاب‌آوری، کاهش و سازگاری با تغییرات آب‌وهوایی، کاهش اثرات زیست‌محیطی، شمول اجتماعی و برابری جنسیتی (از جمله برای افراد متأثر از شرایط اضطراری انسانی) است؛

۷. بر اهمیت دسترسی جهانی به روش‌های پخت‌وپز و گرمایش پاک تر، کارآمدتر و پایدارتر تأکید می‌کند، از تلاش‌های جاری استقبال می‌نماید، و در این راستا خواستار ترویج محیط مساعد در سطح ملی و بین‌المللی برای افزایش استفاده از روش‌های پخت‌وپز و گرمایش پایدار، پاک تر و کارآمدتر در تمام کشورها، به ویژه کشورهای در حال توسعه است.

۸. تصدیق می‌نماید که ابزارهای اجرایی باید به طور قابل توجهی تقویت شوند تا امکان اقدامات قاطعانه فراهم شود، با تمرکز ویژه بر تأمین مالی و سرمایه‌گذاری اضافی مطابق با هدف a. ۷ اهداف توسعه پایدار، و موافق است که بدون تلاش جدی در زمینه نوآوری، فناوری‌های جدید، ایجاد ظرفیت و داده‌های باکیفیت، تلاش‌های جهانی برای دستیابی به هدف ۷ محکوم به شکست است؛

۹. دولتها، سیستم سازمان ملل متحد و ذینفعان مرتبط را تشویق می‌کند تا از رقابت‌پذیری هزینه‌ای انرژی‌های تجدیدپذیر، به ویژه در مناطق خارج از شبکه، برای دستیابی به دسترسی جهانی به انرژی استفاده کنند، مانند ایجاد چارچوب‌های سیاستی شامل سیستم‌های اندازه‌گیری و پرداخت، مقایسه هزینه‌های گسترش شبکه و راه‌حل‌های خارج از شبکه، تسهیل سرمایه‌گذاری بانک‌های داخلی و خارجی و آموزش دانش‌آموزان/ دانشجویان،

جوامع، سرمایه‌گذاران و کارآفرینان در مورد انرژی‌های تجدیدپذیر، بهره‌وری و صرفه‌جویی انرژی، در میان سایر فعالیت‌ها، در صورت امکان و تناسب؛

۱۰. نقش گاز طبیعی را در حمایت از گذار به سمت سیستم‌های انرژی با انتشار کمتر گازهای گلخانه‌ای و آلوده کننده محیط زیست^۱ به رسمیت می‌شناسد و از دولت‌ها می‌خواهد تا امنیت انرژی را از طریق اشتراک‌گذاری بهترین روش‌ها و دانش برای امنیت عرضه و تقاضای گاز، در چارچوب گسترده‌تر گذار به سیستم‌های انرژی با انتشار کمتر گازهای گلخانه‌ای و آلوده کننده محیط زیست^۱، تقویت و همکاری کنند؛

۱۱. همچنین نقش حیاتی ذخیره‌سازی انرژی، به ویژه ذخیره‌سازی باتری، را در حمایت از گذار به سیستم‌های انرژی با انتشار کمتر گازهای گلخانه‌ای و آلوده کننده محیط زیست^۱، از طریق ادغام منابع انرژی و افزایش انعطاف‌پذیری شبکه، تاب‌آوری و مقرون‌به‌صرفه بودن انرژی خارج از شبکه به رسمیت می‌شناسد و از دولت‌ها می‌خواهد تا برای غلبه بر موانع و تسريع در استقرار این فناوری‌های ضروری همکاری کنند، ضمن اطمینان از گسترش پایدار و گذار صنایع، از جمله مواد معدنی حیاتی، و تسهیل انتقال فناوری بر اساس شرایط مورد توافق دو جانبه به کشورهای در حال توسعه؛

۱۲. از دسترسی به انرژی مطابق با نیازهای ملی کشورهای در حال توسعه، به ویژه کشورهای کمتر توسعه‌یافته و کشورهای جزیره‌ای کوچک در حال توسعه، برای مقابله با چالش‌های دسترسی به انرژی با توجه به نیازهای خاص هر کشور، از طریق بسیج کمک‌های فنی و مالی و ابزارها برای استقرار راه‌حل‌های انرژی مقرون‌به‌صرفه، قابل اطمینان، پایدار و نوین برای رفع کمبود دسترسی به انرژی حمایت می‌کند؛

۱۳. از دولت‌ها می‌خواهد تا استفاده از انرژی‌های تجدیدپذیر را فراتر از بخش برق، با در نظر گرفتن اولویت‌ها و محدودیت‌های ملی، به صنعت، گرمایش و سرمایش، ساخت‌وساز و زیرساخت‌ها و به ویژه بخش حمل‌ونقل، از طریق جفت‌سازی بخشی پایدار، ذخیره‌سازی انرژی، استفاده و ذخیره‌سازی کربن، انرژی زیستی پایدار و نوین و هیدروژن و مشتقات آن در چارچوب توسعه پایدار، از جمله تغییرات آب‌وهوایی، گسترش دهند و خواستار ابتکارات سیاستی و سرمایه‌گذاری‌های حمایتی در سطح ملی و بین‌المللی است.

۱۴. تأیید می‌کند که پیشرفت جهانی فعلی در بهبود بهره‌وری انرژی بسیار کمتر از سرعت لازم برای دوبرابر کردن نرخ جهانی بهبود بهره‌وری انرژی تا سال ۲۰۳۰ است و مطابق با قوانین و مقررات ملی، ترویج ابتکارات گسترده بهره‌وری انرژی در تمام بخش‌های اقتصادی، تصویب و به‌روزرسانی استانداردهای عملکرد ساختمان، برچسب‌گذاری بهره‌وری انرژی، ترویج سیستم‌های مدیریت انرژی، نوسازی ساختمان‌های موجود و سیاست‌های خرید عمومی انرژی را تشویق می‌کند. همچنین اولویت‌دهی به سیستم‌های شبکه هوشمند، سیستم‌های انرژی منطقه‌ای و برنامه‌های انرژی جامعه را برای بهبود هماهنگی بین استفاده پاک و مؤثر از منابع سنتی، انرژی‌های

تجدیدپذیر، بهره‌وری انرژی و ذخیره‌سازی انرژی که هدفشان ارتقای اتصال زیرساخت‌های انرژی پاک و تجدیدپذیر و بهبود بهره‌وری انرژی است، توصیه می‌کند.

۱۵. همچنین نیازهای گسترده سرمایه‌گذاری و چالش‌های قابل توجهی که کشورهای در حال توسعه برای جذب سرمایه‌گذاری در جهت دسترسی همگان به انرژی مقرون‌به‌صرفه، قابل اطمینان، پایدار و نوین با آن مواجه هستند، از جمله هزینه بالای سرمایه، را به رسمیت می‌شناسد و از بانک‌های توسعه چندجانبه و سایر مؤسسات مالی بین‌المللی می‌خواهد تا حمایت خود از گذارهای عادلانه و فراگیر انرژی را از طریق بسیج منابع مالی اضافی، ارائه کمک‌های فنی و تسهیل اشتراک دانش بر اساس شرایط مورد توافق دو جانبه و ایجاد ظرفیت برای کمک به کشورهای در حال توسعه تقویت کنند و مشارکت‌های دولتی-خصوصی را در چارچوب [تلاش برای] اریشه‌کنی فقر و دستیابی به توسعه پایدار تقویت نمایند.

۱۶. تلاش‌ها برای ایجاد زیرساخت‌های انرژی فرامرزی مقاوم و ایمن و اتصال انرژی را تشویق می‌کند.

۱۷. خواستار تقویت همکاری‌ها در سطح منطقه‌ای برای ترویج نوآوری و تسهیل تأمین مالی، پشتیبانی از اتصال شبکه‌های برق فرامرزی منطقه‌ای، در صورت تناسب، برای پیشبرد یکپارچگی اقتصادی و توسعه پایدار و اشتراک بهترین روش‌های پاسخگو به نیازهای منطقه‌ای در ارتباط با هدف توسعه پایدار ۷ و پیوندهای آن با سایر اهداف است و در این راستا، دولت‌ها را تشویق می‌کند تا اتصالات انرژی خود را تقویت کنند، بازارهای انرژی منطقه‌ای را به هم متصل نمایند و امنیت انرژی را در سطح جهانی افزایش دهند.

۱۸. از دولت‌ها و همچنین سازمان‌های بین‌المللی و منطقه‌ای مرتبط و سایر ذینفعان می‌خواهد تا در صورت تناسب، استفاده فزاینده از فناوری‌های پاک و انرژی‌های تجدیدپذیر، سایر راه‌حل‌های کم‌انتشار یا بدون انتشار [گازهای آلوده کننده محیط زیست]، استفاده کارآمدتر از انرژی، ذخیره‌سازی انرژی و اتکای بیشتر به فناوری‌های پیشرفته انرژی، از جمله فناوری‌هایی که از انتشار گازهای گلخانه‌ای اجتناب می‌کنند، آن را کاهش می‌دهند یا حذف می‌نمایند، مانند فناوری‌های استفاده و ذخیره‌سازی کربن، را ترکیب کنند.

۱۹. دولت‌ها، سازمان‌های بین‌المللی و منطقه‌ای مرتبط و سایر ذینفعان را تشویق می‌کند تا سرمایه‌گذاری در توسعه سیستم‌های انرژی پایدار، قابل اطمینان، نوین، فراگیر و عادلانه را، از جمله از طریق تقویت سیستم‌های انرژی به وسیله اتصالات شبکه‌ای فرامرزی، در صورت تناسب، ترویج کنند و در نظر بگیرند که راه‌حل‌های انرژی تجدیدپذیر و پاک غیرمتمرکز را در برنامه‌ریزی‌های انرژی بگنجانند. همچنین تصدیق می‌کند که گذارهای انرژی در نقاط مختلف جهان مسیرهای متفاوتی خواهند داشت.

۲۰. دولتها و کلیه ذینفعان مرتبط را تشویق می‌نماید تا سرمایه‌گذاری و اقدامات خود را برای حمایت از اجرای هدف توسعه پایدار ۷ افزایش دهند و راهکارهای انرژی مقرون‌به‌صرفه، قابل اطمینان، پایدار و نوین را در مسیرهای توسعه تاب‌آور، فراگیر و پایدار برای بهبود پاسخ و بازیابی از کووید-۱۹ ادغام نمایند. همچنین از کشورهای توسعه‌یافته، سازمان‌های بین‌المللی و منطقه‌ای مرتبط و سایر ذینفعان می‌خواهد تا با در نظر گرفتن شرایط ملی مختلف و مطابق با اولویت‌های توسعه ملی کشورهای در حال توسعه، از طریق شراکت‌های ذینفعان متعدد، از تلاش‌های کشورهای در حال توسعه به ویژه فقیرترین و آسیب‌پذیرترین آنها برای تحقق دسترسی جهانی به انرژی تا سال ۲۰۳۰ حمایت کنند.

۲۱. دولتها، سازمان‌های بین‌المللی مرتبط و سایر ذینفعان را تشویق می‌نماید تا از رویکرد برنامه‌ریزی و مدیریت یکپارچه منابع در استراتژی‌های انرژی خود استفاده کنند که انتخاب‌های انرژی را در چارچوب بخش‌های مرتبط از جمله آب، پسماند، کیفیت هوا و غذا با توجه به شرایط ملی در نظر می‌گیرد.

۲۲. تأکید می‌کند که برابری جنسیتی و توانمندسازی زنان و دختران می‌تواند دسترسی به انرژی پایدار و استقرار آن را بهبود بخشد و تسریع نماید. از دولتها، نظام توسعه سازمان ملل و سایر ذینفعان می‌خواهد تا برنامه‌های آموزشی و ظرفیت‌سازی برای زنان در این بخش را افزایش دهند، برابری دستمزد و فرصت‌های رهبری برای زنان در بخش انرژی را ارتقا دهند و مشارکت معنادار و برابر زنان در طراحی و اجرای سیاست‌ها و برنامه‌های انرژی را تضمین کنند.

۲۳. دولتها را تشویق می‌نماید تا با حمایت ذینفعان مرتبط و مطابق با سیاست‌ها و برنامه‌های ملی، از طریق راهبردهای کاهش و سازگاری که بهره‌وری انرژی را بهبود می‌بخشد و فرصت‌های شغلی بیشتر و بهتر برای همه از جمله جوانان و زنان ایجاد می‌کند، گذار به سمت اقتصادهای پایدار را تسریع نمایند.

۲۴. بر قابلیت استفاده از انرژی پایدار برای کاهش و سازگاری با تغییرات آب‌وهوایی تأکید می‌کند و یادآور می‌شود که افزایش استقرار انرژی‌های پاک و تجدیدپذیر و بهبود بهره‌وری انرژی بخشی از تعهدات ملی بسیاری از کشورها تحت موافقتنامه پاریس است. از جامعه جهانی می‌خواهد تا از اجرای کامل این تعهدات حمایت مؤثر و به موقع به عمل آورد.

۲۵. خاطرنشان می‌کند که تأثیرات تغییرات آب‌وهوایی می‌تواند دسترسی و عرضه انرژی را تهدید کند و بر اهمیت افزایش تاب‌آوری بخش انرژی در برابر تغییرات آب‌وهوایی از طریق گسترش انرژی‌های تجدیدپذیر و حمایت از زنجیره‌های تأمین مرتبط تأکید دارد.

۲۶. با اشاره به پیشرفت‌های حاصل شده، تأکید می‌کند که استقرار گسترده فناوری‌های انرژی پاک هنوز ناکافی و نابرابر بوده و برای تحقق قابلیت کامل آنها، حمایت‌های بین‌المللی و ابتکارات سیاستی مناسب در سطح ملی با همکاری ذینفعان از جمله بخش خصوصی ضروری است.

۲۷. همچنین بر ارزش رویکردهای منطقه ای و بین‌منطقه ای تأکید می‌نماید که می‌توانند با تسهیل اشتراک تجربیات، کاهش هزینه‌های مبادلات، بهره‌برداری از صرفه‌جویی‌های مقیاس، امکان اتصال بیشتر مرزی برای ارتقای قابلیت اطمینان و تاب‌آوری سیستم انرژی و تقویت ظرفیت‌سازی داخلی، استقرار انرژی پاک، تجدیدپذیر و پایدار را افزایش دهند و فعالیت سازمان‌ها و ابتکارات مربوطه در این زمینه را به رسمیت می‌شناسد.

۲۸. از کلیه نهادهای تأمین مالی مرتبط، اهداکنندگان دوجانبه و چندجانبه، مؤسسات مالی منطقه ای، بخش خصوصی و سازمان‌های غیردولتی دعوت می‌کند تا تلاش‌های جاری خود را ادامه داده و اقدامات بیشتری را برای تأمین منابع مالی به منظور حمایت از تلاش‌های کشورهای در حال توسعه و کشورهای دارای اقتصاد در حال گذار برای دسترسی جهانی به انرژی مقرون‌به‌صرفه، قابل اطمینان، پایدار و نوین انجام دهند. این حمایت‌ها باید شامل فناوری‌های پاک، کم‌انتشار، کم‌کربن، تاب‌آور در برابر تغییرات آب‌وهوایی و منابع انرژی تجدیدپذیر با قابلیت اثبات‌شده باشد و بر دسترسی به انرژی و توسعه اقتصادی در مناطق شهری و روستایی متمرکز شود، ضمن توجه به اثرات محرک مالی امتیازی و سایر اشکال تأمین مالی و در نظر گرفتن کامل ساختار توسعه اقتصادهای مبتنی بر انرژی کشورهای در حال توسعه.

۲۹. توسعه، انتشار و انتقال فناوری‌های سازگار با محیط زیست به کشورهای در حال توسعه را بر اساس شرایط مورد توافق دو جانبه، از جمله شرایط امتیازی و ترجیحی تشویق می‌کند و بر اهمیت ادغام انرژی پایدار در سازوکار تسهیل فناوری تأکید دارد.

۳۰. بر اهمیت راهبردها و مشارکت‌های دولتها و ذینفعان مرتبط در شراکت‌های با ذینفعان متعدد برای تضمین دسترسی همگان به انرژی مقرون‌به‌صرفه، قابل اطمینان، پایدار و نوین تأکید می‌کند و هماهنگی و همکاری بین سازمان ملل و شراکت‌های با ذینفعان متعدد و سازمان‌های بین‌المللی مرتبط مانند "انرژی پایدار برای همه" را تشویق می‌نماید.

۳۱. اثرات محرک اشتراک دانش و تجربه، ظرفیت‌سازی و کمک‌های فنی در استقرار انرژی پایدار را به رسمیت می‌شناسد و تلاش‌های موجود و جدید برای توانمندسازی دولتها و ذینفعان کشورهای در حال توسعه در برنامه‌ریزی، تأمین مالی، اجرا و نظارت بر پروژه‌های انرژی پایدار به منظور تقویت نهادهای و ظرفیت‌های ملی آنها را تشویق می‌کند.

۳۲. توسعه راهبردهای عملی بازارمحور را تشویق می‌کند که می‌تواند منجر به کاهش سریع‌تر هزینه فناوری‌های جدید و منابع انرژی تجدیدپذیر شده و رقابت‌پذیری این فناوری‌ها را افزایش دهد، از جمله از طریق اتخاذ سیاست‌های عمومی مناسب برای تحقیق، توسعه و استقرار بازار، شامل حذف تدریجی یارانه‌های ناکارآمد سوخت‌های فسیلی که مصرف بی‌رویه را تشویق می‌کنند، در عین ارائه حمایت‌های هدفمند به فقرا و آسیب‌پذیرترین گروه‌ها، مطابق با شرایط ملی.

۳۳. بر ارزش آموزش، دانشگاه، فناوری و کارآفرینی در توسعه راهکارهای مواجهه با چالش‌های انرژی و دستیابی به پایداری انرژی تأکید می‌کند، همچنین بر اهمیت سرمایه‌گذاری در تحقیق و توسعه و نمایش فناوری‌های انرژی پایدار و پاک تأکید دارد. در این چارچوب، بر نیاز فوری به تقویت همکاری‌های بین‌المللی برای تسهیل دسترسی به تحقیقات و فناوری‌های انرژی پاک، از جمله انرژی‌های تجدیدپذیر، بهره‌وری انرژی، هیدروژن، ذخیره‌سازی انرژی، استفاده و ذخیره‌سازی کربن، زیست‌انرژی با جذب و ذخیره‌سازی کربن، و فناوری‌های پیشرفته و پاک تر سوخت‌های فسیلی شامل فناوری‌هایی که از انتشار گازهای گلخانه‌ای اجتناب می‌کنند، آن را کاهش می‌دهند یا حذف می‌نمایند، و بهبود زیرساخت‌ها برای تأمین انرژی مقرون‌به‌صرفه، قابل اطمینان، پایدار و نوین برای همه تأکید می‌نماید.

۳۴. از تلاش‌های ملی برای تسهیل دسترسی همگانی به انرژی مقرون‌به‌صرفه، مطمئن، پایدار و نوین و تقویت مشارکت‌های محلی برای تکمیل رویکردهای موجود حمایت می‌کند و بر تعهد خود برای پشتیبانی از اقدامات پائین تر از سطح ملی و محلی تأکید دارد که با بهره‌گیری از نظارت مستقیم بر زیرساخت‌ها و مقررات محلی (در صورت امکان)، موجب ارتقای بهره‌وری در بخش‌های مصرف نهایی مانند ساختمان‌های مسکونی، تجاری و صنعتی، صنعت، کشاورزی، حمل‌ونقل، پسماند و بهداشت می‌شوند.

۳۵. دبیرکل را تشویق می‌کند تا تلاش‌های خود برای تأمین منابع مالی پایدار، کافی و قابل پیش‌بینی و کمک‌های فنی در حوزه انرژی پایدار را ادامه دهد و با بهبود اثربخشی، هماهنگی و بهره‌برداری کامل از صندوق‌های بین‌المللی مربوطه، اجرای پروژه‌های ملی و منطقه‌ای اولویت‌دار را تسهیل نماید. همچنین برگزاری گفت‌وگوی سطح بالا درباره بررسی دوره میانه دهه ملل متحد برای انرژی پایدار برای همه (۲۰۲۴-۲۰۱۴) در ۲۳ و ۲۴ مه ۲۰۱۹ را یادآور می‌شود.

۳۶. به گفت‌وگوی سطح بالا درباره انرژی در ۲۴ سپتامبر ۲۰۲۱ اشاره می‌کند که با هدف تسریع اجرای اهداف مرتبط با انرژی در دستورکار ۲۰۳۰ و حمایت از دهه ملل متحد برای انرژی پایدار برای همه برگزار شد و منجر به ۲۰۰ تعهد داوطلبانه در قالب پیمان‌های انرژی گردید. همچنین به نقشه راه پیشنهادی دبیرکل برای اقدامات

تسریع شده درباره هدف ۷ توسعه پایدار (موجود در گزارش دبیرکل) و مجمع سیاسی سطح عالی رتبه درباره توسعه پایدار توجه می‌نماید.

۳۷. از برگزاری ارزیابی جهانی توسط رئیس مجمع عمومی در ۱۹ آوریل ۲۰۲۴ به مناسبت پایان دهه ملل متحد برای انرژی پایدار برای همه (۲۰۲۴-۲۰۱۴) استقبال می‌کند که با هدف شتاببخشی به اجرای هدف ۷ توسعه پایدار انجام شد و از بیانیه اقدام وی در این زمینه تقدیر می‌نماید.

۳۸. تصمیم می‌گیرد ترویج دهه ملل متحد برای انرژی پایدار برای همه را تا سال ۲۰۳۰ تمدید نماید.

۳۹. از دبیرکل می‌خواهد تا همکاری با کشورهای عضو را برای اجرای هدف ۷ توسعه پایدار به شیوه‌ای جامع و مبتنی بر شواهد ادامه دهد و با در نظر گرفتن اولویت‌ها، سیاست‌ها، فرصت‌ها، شرایط و نیازهای خاص کشورهای در حال توسعه، پیگیری گفت‌وگوی سطح بالا درباره انرژی و دهه ملل متحد برای انرژی پایدار برای همه را انجام دهد.

۴۰. از نظام توسعه سازمان ملل می‌خواهد تا در چارچوب ابتکارات و منابع موجود و صلاحیت خود، با همکاری ذینفعان مرتبط مانند نهادهای مالی بین‌المللی، شرکای توسعه‌ای از جمله بانک‌های توسعه چندجانبه و منطقه‌ای و بخش خصوصی، به رفع شکاف‌های ظرفیتی و مالی به ویژه در کشورهای در حال توسعه بپردازد، سرمایه‌گذاری‌های انرژی را گسترش دهد و از کشورهای نیازمند برای تضمین دسترسی همگانی به انرژی مقرون به صرفه، مطمئن، پایدار و نوین حمایت کند.

۴۱. نهاد «UN-Energy» را تشویق می‌کند که انسجام و هماهنگی میان فعالیت‌های مرتبط با انرژی در چارچوب نظام توسعه‌ای سازمان ملل متحد را، در حدود اختیاراتشان و با استفاده از منابع موجود، مطابق با اجرای قطعنامه‌های ۲۴۳/۷۱ مورخ ۲۱ دسامبر ۲۰۱۶، ۲۷۹/۷۲ مورخ ۳۱ مه ۲۰۱۸، ۲۹۷/۷۴ مورخ ۱۱ اوت ۲۰۲۰ و قطعنامه ۱۵/۲۰۱۹ شورای اقتصادی و اجتماعی مورخ ۸ ژوئیه ۲۰۱۹، تقویت کند تا کشورها به ویژه در سطح ملی را از جمله از طریق حمایت‌های هنجاری و ارائه تخصص به نظام هماهنگ‌کننده مقیم، به درخواست دولت‌هایشان، یاری رساند و از طریق ایجاد همکاری با سایر سازمان‌های بین‌المللی، اهداکنندگان و ذینفعان مرتبط، از جمله در تلاش‌های آن‌ها برای دستیابی به دسترسی همگانی به انرژی مقرون به صرفه، قابل اطمینان، پایدار و نوین و تسریع در گسترش آن، حمایت کند؛

۴۲. بار دیگر بر تعهد بنیادین برنامه ۲۰۳۰ برای "عدم جا گذاشتن هیچ‌کس" تأکید کرده و متعهد می‌شود که اقدامات ملموس‌تری برای حمایت از افراد در شرایط آسیب‌پذیر و کشورهایی که بیشترین آسیب‌پذیری را دارند اتخاذ کند و ابتدا به کسانی که در عقب‌ماندگی بیشتری قرار دارند رسیدگی کند؛

۴۳. از دبیرکل [سازمان ملل] درخواست می‌کند که انرژی‌های تجدیدپذیر، بهره‌وری انرژی و شیوه‌های پایدار مرتبط را در تمامی تأسیسات و فعالیت‌های سازمان ملل متحد در سراسر جهان، در صورت مناسب بودن و از نظر اقتصادی مقرون به صرفه بودن، ترویج کند؛

۴۴. از دبیرکل می‌خواهد که گزارشی درباره اجرای این قطعنامه، از جمله فعالیت‌های انجام‌شده به مناسبت دهه انرژی پایدار برای همه سازمان ملل متحد، به مجمع عمومی [سازمان ملل] در هشتادمین نشست آن ارائه دهد و تصمیم می‌گیرد که در دستور کار موقت هشتادمین نشست، تحت عنوان «توسعه پایدار»، زیرعنوان «تضمین دسترسی همگانی به انرژی مقرون به صرفه، قابل اطمینان، پایدار و نوین» را بگنجاند.